

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 30/2016
26.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. W.S., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. М.Д., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 948/15 од 02.11.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж2 320/15 од 18.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног W.S., поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 948/15 од 02.11.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж2 320/15 од 18.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу К 948/15 од 02.11.2015. године, према окр. W.S., против кога је поднет оптужни предлог Кт 2909/15 од 17.08.2015. године због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, продужена је мера забране напуштања боравишта у Н. у хостелу „С. Х.“, улица ..., без одобрења, уз меру привременог одузимања путне исправе – пасоша број ... Окривљени је упозорен да се против њега може одредити тежа мера ако прекрши изречену забрану која може трајати док за то постоји потреба а најдуже до правноснажности пресуде односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим што је суд дужан да свака три месеца испита да ли је даље трајање мере оправдано.

Виши суд у Нишу решењем Кж2 320/15 од 18.11.2015. године одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења браниоци окривљеног адв. М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона – члан

199. ЗКП, Закон о странцима члан 13 Параграф 2 универзалне декларације о људским правима, члан 12. Параграф 2 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, члан 3. и 6. став 1. тачка 5. КЗ и члан 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, оба решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда тог закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су првостепеним и другостепеним решењем учињене повреде закона из члана 199. ЗКП, члана 3., члана 6. став 1. тачка 5. КЗ.

Наведене повреде, међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреде одредаба Универзалне декларације о људским правима и Међународног пакта о грађанским и политичким правима али у вези са тим наводима није, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, доставио одлуку Европског суда за људска права, која мора бити достављена у случају када се захтев подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП.

Најзад, бранилац као разлог подношења захтева наводи и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, која повреда, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, у образложењу овог разлога бранилац наводи да је правноснажним решењем Основног суда у Нишу Кв 1393/15 од 08.10.2015. године покренут поступак за уступање кривичног гоњења Републици Аустрији, те да је доношењем другостепеног решења Вишег суда у Нишу повређена одредба члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, с обзиром да се ради о пресуђеној ствари. Међутим, у овом случају не може бити говора о пресуђеној ствари, с обзиром на то да је поступак пред Основним судом у Нишу у току и није уступљен Републици Аустрији.

Оценивши, из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног недозвољеним, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**